

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

8. března 2007^{*}

Ve spojených věcech C-447/05 a C-448/05,

jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podané rozhodnutími cour d'appel de Paris (Francie) ze dne 18. listopadu 2005, došlými Soudnímu dvoru dne 16. prosince 2005, v řízeních

Thomson Multimedia Sales Europe (C-447/05),

Vestel France (C-448/05)

proti

Administration des douanes et droits indirects,

^{*} Jednací jazyk: francouzština.

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, E. Juhász, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis
a J. Malenovský (zpravodaj), soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,
vedoucí soudní kanceláře: J. Swedenborg, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 29. listopadu 2006,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za Thomson Multimedia Sales Europe F. Goguelem, avocat,

— za Vestel France F. Goguelem, avocat, a P. de Baerem, advocaat,

— za francouzskou vládu G. de Berguesem a G. Le Brasem, jako zmocněnci,

- za italskou vládu I. M. Bragugliou, jako zmocněncem, ve spolupráci s G. Albenziem, avvocato dello Stato,

- za vládu Spojeného království C. White a K. Bealem, jako zmocněnci,

- za Komisi Evropských společenství X. Lewisem a J. Hottiaux, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- ¹ Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce se týkají platnosti ustanovení uvedených ve sloupci 3 pod číslem 8528 kombinované nomenklatury, uvedeném v příloze 11

nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3, dále jen „sporná ustanovení přílohy 11 nařízení č. 2454/93“).

- 2 Tyto žádosti byly předloženy v rámci sporů týkajících se původu televizních přijímacích přístrojů, jak byl určen francouzskou správou cel a nepřímých daní (dále jen „celní správa“) v závazných informacích v oblasti nepreferenčního původu (dále jen „ZIP“) vydaných v roce 2003 na žádost společnosti Thomson Sales Europe, dříve Thomson Multimedia Sales Europe (dále jen „Thomson“) a společnosti Vestel France (dále jen „Vestel“).

Právní rámec

Celní kodex Společenství

- 3 Článek 24 oddílu 1 s názvem „Nepreferenční původ zboží“ kapitoly 2 hlavy II nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex

Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307, dále jen „celní kodex Společenství“), stanoví:

„Zboží, na jehož výrobě se podílely dvě nebo více zemí, pochází ze země, kde došlo k poslednímu podstatnému hospodářsky zdůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybaveným[*ch*] a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby.“

- 4 Článek 249 celního kodexu Společenství stanoví, že Komise Evropských společenství přijímá nezbytná opatření k provedení uvedeného kodexu.

Nařízení č. 2454/93

- 5 Podle čl. 39 prvního pododstavce nařízení č. 2454/93:

„U vyrobených nebo získaných výrobků uvedených v příloze 11 se za opracování nebo zpracování, jež uděluje danému výrobku status původu v souladu s článkem 24 [celního] kodexu [Společenství], považuje opracování nebo zpracování uvedené ve sloupci 3 zmíněné přílohy.“

6 Příloha 11 nařízení č. 2454/93 stanoví:

„Kód KN	Popis zboží	Zpracování nebo opracování prováděné na nepůvodních materiálech, které uděluje status původu
(1)	(2)	(3)
[...]	[...]	[...]
ex 8528	Televizní přijímací přístroje (kromě videomonitorů, televizních projekčních zařízení a videotunerů), též s vestavěnými rozhlasovými přijímači nebo přístroji pro záznam nebo reprodukci zvuku nebo obrazu, avšak bez videofonního záznamového nebo reprodukčního zařízení	Výroba, v níž navýšení hodnoty získané v důsledku montáže a případně začlenění dílů pocházejících ze země, kde byla provedena montáž, představuje nejméně 45 % ceny výrobku ze závodu Není-li pravidlo 45 % splněno, má se za to, že přístroj pochází ze země původu dílů, jejichž cena ze závodu představuje více než 35 % ceny výrobku ze závodu Je-li pravidlo 35 % splněno ve dvou zemích, má se za to, že přístroj pochází ze země původu dílů, které představují větší procentní hodnotu“

Spory v původních řízeních a předběžné otázky*Ve věci C-447/05*

- 7 Thomson prodává ve Francii televizní přijímací přístroje vyrobené v Polsku z dílů pocházejících z Polska a jiných zemí. Obrazovka pocházející z Koreje představuje

42,43 % ceny televizního přijímacího přístroje ze závodu. Součásti televizních přijímacích přístrojů pocházející z Polska a výrobní operace provedené v této zemi představují 31,49 % ceny ze závodu.

- 8 Na žádost Thomson vydala celní správa na základě článku 24 celního kodexu Společenství, jakož i článku 34 nařízení č. 2454/93 a jeho přílohy 11 dne 11. července 2003 ZIP označující Koreu za zemi původu uvedených televizních přijímacích přístrojů.
- 9 Thomson zpochybnila platnost sporných ustanovení přílohy 11 nařízení č. 2454/93 s ohledem na článek 24 celního kodexu Společenství a předložila věc tribunal d'instance du 7e arrondissement de Paris, domáhajíc se toho, aby tento soud ZIP zrušil a prohlásil, že zemí původu dotyčných přístrojů je Polsko.
- 10 Uvedený tribunal d'instance zamítl tento návrh rozsudkem ze dne 8. června 2004, proti kterému se Thomson odvolala u cour d'appel de Paris. Jelikož měl posledně uvedený soud pochybnosti o platnosti sporných ustanovení přílohy 11 nařízení č. 2454/93, rozhodl se přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je příloha 11 nařízení [...] č. 2454/93 [...] neplatná z důvodu rozporu s článkem 24 celního kodexu Společenství, jelikož z ní plyne, že televizní přijímací přístroj, který

byl za podmínek popsaných v řízení vyroben v Polsku, je považován za pocházející z Koreje?“

Ve věci C-448/05

- 11 Vestel prodává ve Francii televizní přijímací přístroje vyrobené v Turecku z dílů pocházejících z Turecka a jiných zemí. Obrazovka pocházející z Číny představuje 43,1141 % ceny televizního přijímacího přístroje ze závodu. Součásti televizních přijímacích přístrojů pocházející z Turecka a výrobní operace provedené v této zemi představují 38,47 % ceny ze závodu.
- 12 Na žádost Vestel vydala celní správa na základě článku 24 celního kodexu Společenství, jakož i článku 34 nařízení č. 2454/93 a jeho přílohy 11 dne 24. března 2003 ZIP označující Čínu za zemi původu uvedených televizních přijímacích přístrojů.
- 13 Vestel zpochybnila platnost sporných ustanovení přílohy 11 nařízení č. 2454/93 s ohledem na článek 24 celního kodexu Společenství a předložila věc tribunal d'instance du 7e arrondissement de Paris, domáhajíc se toho, aby tento soud ZIP zrušil a prohlásil, že zemi původu dotyčných přístrojů je Turecko.

- 14 Uvedený tribunal d'instance zamítl tento návrh rozsudkem ze dne 8. června 2004, proti kterému se Vestel odvolala u cour d'appel de Paris. Jelikož měl posledně uvedený soud pochybnosti o platnosti sporných ustanovení přílohy 11 nařízení č. 2454/93, rozhodl se přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je příloha 11 nařízení [...] č. 2454/93 [...] neplatná z důvodu rozporu s článkem 24 celního kodexu Společenství, jelikož z ní plyne, že televizní přijímací přístroj, který byl za podmínek popsanych v řízení vyroben v Turecku, je považován za pocházející z Číny?“

- 15 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 7. března 2006 byly věci C-447/05 a C-448/05 spojeny pro účely písemné a ústní části řízení, jakož i rozsudku.

K předběžným otázkám

- 16 Svými otázkami se předkládající soud táže, zda jsou sporná ustanovení přílohy 11 nařízení č. 2454/93 neplatná v rozsahu, ve kterém vyžadují k tomu, aby televizním přijímacím přístrojům jejich výroba udělila status původu v zemi, kde došlo k montáži, aby navýšení hodnoty získané v důsledku montáže a případně začlenění dílů pocházejících ze země, kde byla provedena montáž, představovalo nejméně 45 % ceny televizního přijímacího přístroje ze závodu.

- 17 Žalobkyně v původních řízeních v podstatě uplatňují, že Komise tím, že použila kritérium založené na přidané hodnotě, které označují za „kvantitativní“ a které je podle jejich názoru neslučitelné s „kvalitativními“ kritérii použitými v článku 24 celního kodexu Společenství, překročila pravomoci, které jí Rada Evropské unie udělila k provedení pravidel, která stanovila v uvedeném kodexu.
- 18 Úvodem je namístě poznamenat, že otázka platnosti sporných ustanovení přílohy 11 nařízení č. 2454/93 byla vznesena v rámci sporů v původních řízeních, které se týkají zpochybnění legality ZIP týkajících se televizních přijímacích přístrojů, které byly předmětem montáže v jedné věci v Polsku a ve druhé v Turecku. Žádosti, které vedly k těmto ZIP, byly předloženy v roce 2003 podniky se sídlem ve Francii, které si přály znát nepreferenční původ těchto přístrojů, jak je určen podle pravidel upravených v článcích 22 až 26 celního kodexu Společenství.
- 19 Cílem těchto žádostí nebylo dozvědět se preferenční původ zboží, jak je definován v článku 27 celního kodexu Společenství, a nesměřovaly tedy k určení, zda se na uvedené zboží vztahují preferenční sazební opatření obsažená v dohodách, které Evropské společenství uzavřelo s některými zeměmi nebo s některými skupinami zemí.

- 20 Za těchto podmínek, i když Polská republika a Turecká republika měly v den vydání dotčených ZIP ve svých celních vztazích s Evropským společenstvím zvláštní status, nemůže tato okolnost sama o sobě zpochybnit relevanci otázek položených předkládajícím soudem.
- 21 V tomto ohledu je třeba zaprvé připomenout, že podle článku 24 celního kodexu Společenství zboží, na jehož výrobě se podílely dvě nebo více zemí, pochází ze země, kde došlo k poslednímu podstatnému hospodářsky zdůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby.
- 22 Tento článek přejímá znění článku 5 nařízení Rady (EHS) č. 802/68 ze dne 27. června 1968 o společné definici pojmu „původ zboží“ (Úř. věst. L 148, s. 1), použitelného před vstupem v platnost uvedeného kodexu. Pro účely výkladu tohoto nařízení Soudní dvůr rozhodl, že z tohoto článku 5 vyplývá, že rozhodujícím kritériem je kritérium posledního podstatného zpracování nebo opracování (rozsudek ze dne 13. prosince 1989, Brother International, 26/88, Recueil, s. 4253, bod 15).
- 23 Zadruhé je třeba připomenout, že článek 249 celního kodexu Společenství představuje dostatečné zmocnění k tomu, aby Komise mohla přijmout prováděcí předpisy k uvedenému kodexu (rozsudek ze dne 11. listopadu 1999, Söhl & Söhlke, C-48/98, Recueil, s. I-7877, bod 35).

- 24 Z judikatury Soudního dvora vyplývá, že Komise je oprávněna přijímat všechna nezbytná nebo užitečná prováděcí opatření pro provedení základní právní úpravy, pokud nejsou v rozporu s touto úpravou nebo s prováděcími předpisy Rady (viz zejména výše uvedený rozsudek Söhl & Söhlke, bod 36).
- 25 Nadto má Komise pro výkon pravomocí, které jí svěřila Rada za účelem provedení článku 24 celního kodexu Společenství, prostor pro uvážení, který jí umožňuje upřesnit abstraktní pojmy tohoto ustanovení vzhledem ke specifickým zpracováním nebo opracováním (viz rozsudek ze dne 23. března 1983, Cousin a další, 162/82, Recueil, s. 1101, bod 17).
- 26 Co se týče otázky, zda sestavení různých prvků představuje podstatné zpracování nebo opracování, Soudní dvůr již rozhodl, že lze mít za to, že taková operace může být považována za rozhodnou pro určení původu, pokud představuje, z technického pohledu a s ohledem na definici dotčeného zboží, určující fázi výroby, během kterého dochází k naplnění určení použitých součástí a během kterého jsou dotčenému zboží dány jeho zvláštní kvalitativní vlastnosti (rozsudek ze dne 31. ledna 1979, Yoshida, 114/78, Recueil, s. 151, a výše uvedený rozsudek Brother International, bod 19).
- 27 Soudní dvůr nicméně rozhodl, že s ohledem na rozmanitost operací, které patří pod pojem „sestavení“, existují situace, kdy přezkum na základě kritérií technické povahy nemusí vést k závěru ohledně určení původu zboží. V těchto případech je namístě vzít v úvahu jako podpůrné kritérium hodnotu přidanou sestavením (výše uvedený rozsudek Brother International, bod 20).

28 Soudní dvůr upřesnil, že relevance tohoto kritéria ostatně byla potvrzena Mezinárodní úmluvou o zjednodušení a sladění celních režimů (Kjótská úmluva), jejíž několik příloh bylo přijato jménem Společenství rozhodnutím Rady 77/415/EHS ze dne 3. června 1977 (Úř. věst. L 166, s. 1 a 3) a jejíž poznámky k normě 3 přílohy D.1 upřesňují, že kritérium podstatného zpracování lze v praxi vyjádřit procentuálním pravidlem *ad valorem*, pokud buď procentuální hodnota použitých materiálů, nebo procento přidané hodnoty dosahuje specifikované úrovně (výše uvedený rozsudek *Brother International*, bod 21).

29 Je nutno ostatně rovněž uvést, že svým rozhodnutím 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80), Rada schválila zejména dohodu o pravidlech původu připojenou ke konečnému aktu podepsanému v Marrákeši dne 15. dubna 1994 (Úř. věst. L 336, s. 144), podle které při vypracování uvedených pravidel může být užito procentuální pravidlo *ad valorem*.

30 V tomto ohledu je důležité připomenout, že mezinárodní dohody jsou od svého vstupu v platnost nedílnou součástí právního řádu Společenství (viz zejména rozsudek ze dne 10. ledna 2006, *IATA a ELFAA*, C-344/04, Sb. rozh. s. I-403, bod 36). Podle ustálené judikatury je namíste vykládat znění sekundárního práva Společenství pokud možno v souladu s těmito dohodami (viz zejména rozsudek ze dne 9. ledna 2003, *Petrotub a Republica v. Rada*, C-76/00 P, Recueil, s. I-79, bod 57).

- 31 Z výše uvedených úvah vyplývá, že volba kritéria přidané hodnoty není sama sobě neslučitelná s článkem 24 celního kodexu Společenství a že použití tohoto kritéria nemůže samo o sobě prokázat, že Komise překročila prováděcí pravomoci, které má na základě článku 249 uvedeného kodexu.
- 32 Je nutno mít za to, že žalobkyně v původních řízeních rovněž tvrdí, že situace v průmyslovém odvětví výroby televizních přijímacích přístrojů je taková, že přezkum montáže uvedených přístrojů na základě kritérií technické povahy může vést k závěru o určení původu tohoto zboží, a brání tedy tomu, aby Komise vzala v úvahu, jak to činí ve sporných ustanoveních přílohy 11 nařízení č. 2454/93, kritérium přidané hodnoty, které má pouze podpůrnou povahu.
- 33 V tomto ohledu je nutno připomenout, že k provedení nařízení č. 802/68 Komise přijala nařízení (EHS) č. 2632/70 ze dne 23. prosince 1970 o určování původu rozhlasových a televizních přijímačů (Úř. věst. L 279, s. 35), jehož ustanovení, která odkazují na kritérium přidané hodnoty, byla v podstatě přejata spornými ustanoveními přílohy 11 nařízení č. 2454/93.
- 34 Podle druhého bodu odůvodnění nařízení č. 2632/70 může montáž rozhlasových a televizních přijímačů zahrnovat víceméně vypracované postupy podle typu

montovaných přístrojů, použitých prostředků a podmínek, ve kterých je prováděna. Třetí bod odůvodnění uvedeného nařízení rovněž uvádí, že montáž „při současném stavu techniky v tomto průmyslovém odvětví“ (*neoficiální překlad*) nepředstavuje obecně sama o sobě důležitý stupeň výroby ve smyslu článku 5 nařízení č. 802/68, ale že jinak tomu může být v určitých případech, například pokud se tyto operace týkají vysoce výkonných přístrojů nebo přístrojů vyžadujících přísnou kontrolu užívaných dílů nebo pokud zahrnují rovněž montáž základních prvků, ze kterých se přístroje skládají. Čtvrtý bod odůvodnění nařízení č. 2632/70 dodává, že rozmanitost operací, které spadají pod pojem „montáž“, neumožňuje určit na základě kritéria technické povahy případy, kdy tyto operace představují důležitý stupeň výroby, a že je za těchto podmínek třeba držet se hodnoty přidané těmito operacemi.

35 Takové důvody přitom mohou odůvodnit zachování kritéria přidané hodnoty ve sporných ustanoveních přílohy 11 nařízení č. 2454/93.

36 Komisi totiž přísluší, aby v rámci prostoru pro uvážení, který má při přijímání opatření nezbytných k provedení ustanovení celního kodexu Společenství, a zejména ustanovení týkajících se původu zboží, přijala ustanovení obecné povahy, která s ohledem na požadavek právní jistoty trvale zohledňují situaci celého průmyslového odvětví, a která tedy nemohou být ovlivněna konkrétní situací toho či onoho podniku tohoto odvětví v určitém okamžiku.

37 Za těchto podmínek skutečnost, že Komise zohlednila velkou rozmanitost operací, které patří pod pojem „sestavení“, v celém dotyčném průmyslovém odvětví, odůvodňovala použití kritéria přidané hodnoty.

38 Je ostatně nutno poznamenat, že samy žalobkyně v původních řízeních zdůrazňují ve svých písemných vyjádřeních, že sestavení jednotlivých součástí přístrojů dotčených v původních řízeních je součástí složitého průmyslového postupu. Krom toho písemnosti ve spise předloženém Soudnímu dvoru neumožňují domnívat se, že je tento postup totožný pro všechny výrobce televizních přijímacích přístrojů. V každém případě neumožňují dojít k závěru, že operace, které spadají v celém dotyčném průmyslovém odvětví pod pojem „sestavení“, postrádají velkou rozmanitost.

39 V takovém kontextu předpokládal požadavek jednotného použití celních pravidel na celém celním území Společenství, že abstraktní pojmy „poslední podstatného zpracování nebo opracování“, na které se odvolává pro všechno zboží článek 24 celního kodexu Společenství, budou upřesněny, pro specifické výrobky, jako jsou televizní přijímací přístroje, zvláštními ustanoveními, která mohou zohlednit rozmanitost výrobních postupů těchto přístrojů. Použití jasného a objektivního kritéria, jako je kritérium přidané hodnoty, které umožňuje pro tento druh zboží složitého složení vyjádřit, v čem spočívá podstatné zpracování, jež uděluje status jeho původu, tudíž nemůže být považováno za vycházející z nesprávného právního posouzení.

40 Okolnost, že Komise byla z výše uvedených důvodů vedena k tomu, aby upřesnila pravidla týkající se určení původu televizních přijímacích přístrojů takovým způsobem, že použije kritérium přidané hodnoty, neznamená v žádném případě, že toto kritérium je samo o sobě a obecně přísnější než obecná kritéria uvedená v článku 24 celního kodexu Společenství a že nezbytně staví tyto výrobky do méně výhodné situace, než v jaké jsou výrobky, byť srovnatelné povahy, na které se použijí tato obecná kritéria nebo jiná kritéria. Žalobkyně v původních řízeních nemohou

tedy užitečně zpochybnit platnost sporných ustanovení přílohy 11 nařízení č. 2454/93 tím, že uplatní závěry Soudního dvora ve výše uvedeném rozsudku Cousin a další týkající se ustanovení nařízení, jejichž diskriminační povaha vyplývala z použití značně přísnějších kritérií pro určení původu jednoho výrobku než pro určení původu jiného srovnatelného výrobku.

- 41 Krom toho z písemností ve spisech předložených Soudnímu dvoru nevyplyvá, že by uplatnění tohoto kritéria přidané hodnoty bylo, jak tvrdí žalobkyně v původních řízeních, obtížnější než uplatnění kritéria plynoucího z použití obecných pojmů, na které odkazuje článek 24 celního kodexu Společenství. V tomto ohledu není poukazováno na žádnou obtíž, se kterou by se celní správa pověřená projednáním žádostí o ZIP předložených dotýčnými setkala, když v projednávaných věcech uplatnila kritérium přidané hodnoty uvedené ve sporných ustanoveních přílohy 11 nařízení č. 2454/93.

- 42 Je zajisté pravda, že představuje-li nyní obrazovka, jak rovněž tvrdí žalobkyně v původních řízeních, vždy alespoň 35 % ceny televizních přijímacích přístrojů ze závodu, pak původ tohoto dílu patrně nejčastěji udělí uvedeným přístrojům jejich status původu. Nicméně, pouze tehdy, pokud by obrazovka představovala alespoň 55 % ceny ze závodu, by výše uvedená podmínka nemohla být v žádném případě splněna. Oproti tomu případy uváděné před předkládajícím soudem neznamenají, že tato podmínka nebude splněna ve všech případech. Použití sporných ustanovení přílohy 11 nařízení č. 2454/93 tedy nemůže vést k tomu, že původ televizních přijímacích přístrojů bude shodný s původem obrazovek.

- 43 Dotčená ustanovení jsou formulována obecně a nepřiznávají při určování původu dotyčného výrobku žádný rozhodující význam jeho specifické součásti, jako např. obrazovce. Uvedená ustanovení tedy oproti tomu, co tvrdí žalobkyně v původních řízeních, nejsou srovnatelná s ustanoveními dotčenými ve věci, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek Yoshida a která právě takovou důležitost jedné ze součástí výrobku dotčeného v této věci přiznávala.
- 44 Nadto je nutno poznamenat, že i když situace uplatněná žalobkyněmi v původních řízeních plyne z vývoje výrobních postupů televizních přijímacích přístrojů, nezdá se, že by tato situace za těchto podmínek měla jinou než příležitostnou povahu, přičemž, jak ostatně vyplývá z vyjádření předložených při jednání, vývojem takových současných výrobních postupů, jako jsou postupy pro plazmové obrazovky, může být takto uplatňovaná situace popřípadě znovu podstatně dotčena. Z toho vyplývá, že na tuto situaci se ke zpochybnění opodstatněnosti použití kritéria přidané hodnoty nelze užitečně odvolávat.
- 45 A konečně je namístě konstatovat, že sporná ustanovení přílohy 11 nařízení č. 2454/93 vyžadující, aby navýšení hodnoty získané v důsledku montáže a případně začlenění dílů pocházejících ze země, kde byla provedena montáž, představovalo nejméně 45 % ceny výrobku ze závodu pro to, aby jim jejich výroba udělila status původu země, kde došlo k této montáži ze složek pocházejících z více zemí, stanoví dostatečné procento pro to, aby tyto operace byly považovány za způsobující citelné zvýšení tržní hodnoty konečného výrobku (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Brother International, bod 22). Neukazuje se tedy, že je takové procento stíženo zjevně nesprávným posouzením.
- 46 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je na položené otázky nutno odpovédět, že jejich přezkum neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost sporných ustanovení přílohy 11 nařízení č. 2454/93.

K nákladům řízení

- ⁴⁷ Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Přezkum položených otázek neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost ustanovení uvedených ve sloupci 3 pod číslem 8528 kombinované nomenklatury, uvedeném v příloze 11 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství.

Podpisy.

